

"BENİM ALLAH'A MİNNET BORCUM YOK(!)"

Allah düşüncesini bizim idraklerimizin alması mümkün değildir. Çünkü biz cüzüz (parçayız), Rab ise bir küldür(Bütündür). Cüzün külü idrak etmesi mümkün değildir. Rabbimizin yarattığı güneşe gerek yazın, gerek kışın bir saniye bile çıplak gözle bakmakta aciz kalan gözlerimiz Rabbimizin zatını (yerin ve göğün nurunu) çıplak gözle görmemiz, beynimizle idrak etmemiz mümkün mü? O'nu ancak yarattıklarıyla görür ve idrak edebiliriz. Ancak yaratılmışlara bakarak bir fikir edinebilir ve tefekkür edebiliriz. Rabb'imiz de " Beni zatımla değil, benim size verdiğim nimetlerimle düşünün ve beni anın" buyuruyor. Onun için rahmetli Peyami Safa 'da " Allah'ım sana "Yok" demektense "Var" demek daha kolay" der.

Allah, ölüm, kıyamet düşüncesi mü'min, müşrik her insanın beynini meşgul eder. Bazı insanlar Allah'ı, ölümü unutarak yaşamaya çalışsalar da ölüm dünyaya gelen insanı değil hiç bir canlıyı unutmuyor. İster sade, isterse paşa padişah olsun hiç kimseyi unutmuyor. Kıyametin kopması uzun veya kısa olabilir. Kendi sonumuzu, kıyametimizi de beklemeye gerek yok. Her gün çevremizde mütemadiyen kıyametler kopuyor. Annemiz, babamız gitti. Hergün beraberce yola çıktığımız arkadaşlarımız mahallemizdeki ve selatin cami olan Hatuniye. Muradiye camii minarelerinden okunan salarla bindiği sessiz kayıkla gidiyor. Tıpkı akan nehrin denizlere akıp gittiği gibi akıp gidiyor. Nereye gidiyor? Bittiği yere gidiyor. Bittiği yer neresi? Toprak. Annemizin, babamızın bizlerin ve geride bıraktığımız evlatların ve torunlarımızın mayası toprak değil mi? Fani bedenimiz toprakla buluşurken ya ruhumuz kiminle buluşacak.?

Günümüzde tek tük de olsa bazı insanlar "ancak ben gördüğüme inanırım" diyorlar. İlk öğretmen olduğum 1969 yılında Biga'da öğretmenler odasında öğretmen arkadaşlardan biri: "Ben gözümle görmediğime, labratuvarda deneyle sabit olmayan şeye inanmam" dedi. Bu arkadaşta diğr bir öğretmen arkadaş da " Ben de senin labratuvarda tesbit ettiğin Allah'a inanmam. Çünkü benim inandığın Allah senin Labratuvarına sığmaz. " dedi.

Ruhumuza, aklımıza inanıyoruz ama bu güne kadar aklını, ruhunu gören olmadı. Görünse idi onun da hakkından gelirdi. Bilim adamları, profesörler çocuklarının kafasına zeka doldurturdu. Böbrek çaldıkları gibi akıl çalmaya başlarlardı.

1960 lı yıllarda ülkemizin önde gelen zenginlerinden biri Karun'un böbürlenerek Kasas 78 :'' (**Bu servet) bana ancak kendimdeki bilgi sayesinde verildi, demişti.** Dünkü mü'min ve müşrikle, dünün ateist zenginiyle bugünün ateist zengini arasında hiç bir fark yok. Günümüzün o mağrur zengini de tıpkı yıllar önce malıyla gururlanan Karun gibi **"Benim**

Allah'a minnet borcum yok. Kadere de inanmam, her şeyi ben kendim yaptım ve yarattım. Her şeyi ben kendim aklım ve gücüm ve çalışmamla elde ettim."diyordu. Ama iki binli yıllara geldiğimizde Karun gibi bu şımarık zenginlik arkasında da bir şey kalmadı. 1960 ların burnundan kıl aldırılmayan bu şımarık zenginlik bugünlerde hiç ismini, esasını duyanınız var mı? Şunu iyi bilelim ki; Allah hiç bir şeyi ihmal etmiyor, sadece mühlet veriyor. Bugün sağ olsaydı herhalde şu şarkı dilinden düşmezdi:

Hani Karun malı gitmiş/ Hani Lokman canı gitmiş.

Hani Cengiz şanı gitmiş/ Yalan dünya yalan imiş.

Hani Cengiz şanı gitmiş / Yalan dünya yalan imiş

2017 yılında vefat eden arkasında 2 trilyon dolar servet bırakan David Rockefeller de 6. defa kalp nakli yaptırarak 200 yaşına kadar, yaşayacağını iddia ediyordu. Dünyada hiç bir zenginlik malı mülkü, Allah'ın takdir ettiği ömür sermayesi bittikten sonra sahibini bir saniye dahi fazla yaşatma gücü veremez. Bırakın ölüme çare bulmaları, bütün malları, mülkleri, tacı ve tahtları ömürlerini bir saniye uzatılmayı, malıyla, bilgisiyle böbürlenen insanlar, hayatta iken yüzünün buruşmasına, saçının ağarmasına, boğa gibi boynunun sarkmasına bile mani olamıyorlar. Bu işin çaresi olsa mallarından bel ki de çok büyük paralar harcayacaklar ama nafile.

Manisa'nın ünlü zenginlerinden biri kansere yakalandıktan sonra ölüm döşğinde 80 kg lık vücudu, 35 kiloya düşer. Çocuklarına "Ben bu parayı niçin kazandım, neden götürmüyorsunuz beni Amerika'aya?" diye avazının çıktığı kadar küfrederek bağıra bağıra öldüğünü çok yakınlarından ruymuştum.Sanki Amerika'dakiler ölmüyor

Evet görene göz gerek, görmeyene, göremeyene göz ne gerek, demiş erenler. Büyük hakikatlar küçük ayrıntılarda gizlidir.

Çevresini bakarak değil, görerek seyreden çok sevdiğim bir kardeşim Facebook sehifesinde Aliğa Petkim ahçesindeki bir çam ağacının gövdesinde hangi çiçek türü olduğunu tahmin edemediğim tam dört tane çiçek bitkisini resimlemiş. Derin görüşlü kardeşim " **Her şeye rağmen hayata tutunmak**" diye, resmin altına anlamlı bir ibare düşmüş. Şahsen arkadaşımın paylaştığı bu resim beni çok etkiledi. Sorarım aziz dostlarım hangi ziraat mühendisi, hangi botanikçi o çiçek türü bitkiyi çam ağacının gövdesinde yetiştirebilir? İşte büyük hakikatler küçük gibi gördüğümüz görüntülerle gizlidir. Bu görüntülerde 'O'nu göremezsek, başka hiç bir şey göremeyiz. Ve yarın ahirette de kör olarak olarak haşrediliriz. TÂHÂ-125: "Rabbim! Beni niçin kör olarak haşrettin? Oysa ben (dünyada) hakikaten görür idim!" diye itiraz

ettiğimiz de Rabbimiz de Taha:126 " ... Çünkü sana ayetlerimiz geldi ama sen onları unuttun . Bugün de aynı şekilde sen unutuluyorsun"

Almanya Bielefeld' de görev yaparken öğrencilerle Blomberg'e bir haftalık kampa gittik. Kamp yeri oledildiğince yeşillik güzel bir yerdı. Öğrencilerle kır gezintisine çıktığımızda "Hanginizin okulunda labratuvar var ?" diye sorduğumda, her öğrenci de okullarında çok zengin labratuvar olduğunu söylediler. "Pekala dedim okulunuzdaki labratuvara domates, acı biber, kabak, kavun karpuz ne kadar meyve ve sebze türü düşünüyorsanız düşünün, bunların tohumunu hepsini birden okullarınızın abratuvarlarına koysak ne olur? " dediğimde, hep beraber "çürür, kokuşur" dediler. Bunun üzerine ben de "Allah öyle bir labratuvar yaratmış ki o da 'Topraktır'" dedim. Domates, biber, yanyana, ekşi erik ve bal gibi tatlı şeftali ağacı yanya ama hiç birinin kokusu , rengi, tadı birbirine karışmıyor. Rabb'imizi görmek için mucize aramaya gerek yok. Yerde ve gökte olan her şey onun eseri. O'nu ancak eserleriyle görür ve tanırız. Nasıl ki bir resmin ressamı varsa, koca koca gökdelenlerin bir mimarı ve mühendisi varsa bu koskoca kainatın da bir yaratıcısı var. Rabbimiz de her yerde eserleriyle " ben varım derken" bizim yok dememiz hiç bir şey ifade etmez. Bize verilen duyu organlarımız onu idrak etmek için vardır. Bu duyu organlarımızla onu göremezsek, yarın ahirette de bizi görmeyeceğini Rabbimiz ayan beyan ilan ediyor." dediğimde öğrenciler başlarıyla tasdik etiler.

Rabbimiz bizleri yarın ahirette gözleri kör olarak haşredip unuttuğu kimselerden eylesin. AMİN...